

ad en anden Veie, saafremt man vil følge den Anvisning, som forøvrigt ligger i § 6; thi at man faaer Lov til i Løbet af 20 Aar at spare 10 Rd. pr. Tde. Land, bringer sandelig ingen Erstatning eller Fordeel, naar man har anvendt 30 eller 40 Aar paa Gjentagelser af mislykkede Kulturer og har bæret hele Rentetabet i den Tid. Nu vil jeg ikke modsigge, at der hos os findes Jorder, der ikke ere af den bedste Bestaffenhed, som ganske vist give ikke blot et taaleligt, men et godt Udbytte som Skov; men, mine Herrer! det er ogsaa Jorder, der befindes sig under ganske andre Forhold, end de, der her egentlig gjælder om, nemlig hele det vestlige Jylland, og gjennemgaae vi nøiagtigt, hvorledes vor Skovbund forholder sig til Agerjorden, saa tvivler jeg om, at man der paa ret mange Steder vil komme til det Resultat, som den høitærede Taler her bagved (Frederiksen) den første Dag af denne Forhandling saa stærkt fremhævede. Jeg beklager, at Lovudkastet ikke i den Henseende byder os en Middelvei. Det vilde i mine Tanker være en meget ønskelig Ting ved Siden af det foreliggende Lovforslag at have en klar Oplysning om, hvor Meget af Danmarks Skovbestand der staaer paa egentlig Skovgrund, eller i alt Fald paa Skovgrund, som ved en Matriculering vil komme til at staae under Taxten 10, og hvor Meget der staaer paa høiere Taxter, og da hvor Meget der staaer paa de enkelte Taxter, men derom indeholder bestøværrer hverken Lovforslaget eller Motiverne Noget. Jeg troer imidlertid, at man, naar man fik en saadan Oversigt, vilde komme til det Resultat, at den Tro, at vore Skove ubetinget staae paa vore allerbedste Jorder, for Størstedelen ingenlunde holder Stik. Dette var Spørgsmaalet om Skovvandringen. Jeg har, som de Herrer af mine Udtalelser vilde see, ingen Tro til, at man ved de her anvendte Midler vil opnaae stor Kultur paa de Steder, hvor man navnlig ønsker det, og dermed er allerede givet, hvorledes Betingelserne i § 1 stille sig for mig, thi den, der ønsker at bevare Skov, kan kun forjones med dem, naar den hele Foranstaltning giver en sikker Udsigt til, at det, der gaar bort, igjen vil findes i en tilsvarende Skikkelse og Omraade paa et andet og nyttigere Sted. Hvad byder da § 1? Der var et æret

Medlem for Skanderborg Amt (N. Jensen), som udtalte, at han nok vilde kunne stemme for denne Lov, men han søiede en saadan Betingelse dertil, at han slog Fosteret ihjel længe før Fødselen; thi han vilde ved den Betingelse, under hvilken han kun vilde tiltræde Lovudkastet, udslette Virkningen af Bestemmelsen i § 6. Naar vi ikke skulde have Lov til at indtage Bondejord til Skov, saa kan Bestemmelsen i § 6 slet ikke komme til Anvendelse, og saa skulde jeg ansee det for tvivlsomt og langt mere end tvivlsomt, om det vilde være heldigt at gaae ind paa § 1. Ja, naar jeg i min Tankeslugt kunde følge det ærede Medlem, der iforgaars først havde Ordet (Frederiksen), saa var det en anden Sag, men jeg tilstaaer, at den har mig for høit, og jeg troer, at den paa Mange har gjort det samme Indtryk, som om den var forvildende og forvilbet. Vi hørte der en heel Mængde Udtalelser om umodne Theorier. Det ærede Medlem maa tilgive, naar vi Landboere og Skovbrugere, der ere praktiske Folk, herpaa svare ham: Vi leve virkelig ikke i umodne Theorier, vi leve besværrer maastee altfor ofte i den tørre Praxis, vi ere maastee for meget Empiriskere; men Theorier og umodne Theorier, dem have vi en temmelig stor Angst for, og det er just Frygten for disse, som gjør os ængstelige ved det her foreliggende Lovforslag, og han maa tilgive os, naar vi faae den Forestilling om slike Udtalelser som hans, at vi maae kalde dem umodne Theorier. Vi kom jo efter det ærede Medlems Fremstilling endog til en Erobring af 27 Quadratkil, til en Gevinst af 100 Millioner, o. s. v. o. s. v. Jeg skal imidlertid ikke følge ham videre paa dette Omraade; thi jeg troer ikke, det behøves. Men betragte vi Sagen i sig selv, betragte vi Spørgsmaalet i § 1, saa er der allerede idag gjort opmærksom paa et ganske væsentligt Punkt, der for mig staaer som virkelig forebringende. At indskrænke eller forbyde den bestaaende Ret til at indtage Jord til Skov er det Samme som at sige: Der kan ikke produceres Skov mere undtagen paa Heberne, hvor den ærede Taler (N. Jensen) ikke vilde forbyde at anlægge Skov. Naar vi samtidigt dermed skulde give Lov til at rydde Skov, hvor den var,